

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092 sz. hová a lap szellemi részét illető czikkék küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hová az előfizetési pénzek és reklámok küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sora 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.).

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész íven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 ft
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési fölhívás

a

„Székely Hirlap”

IV. évi folyamára.

Előfizetési díj:

Egészévre (Jan.—dec.) 6 frt o. é.
Félévre (Jan.—jun.) 3 „ „
Évnegyedre (Jan.—márcz.) 1 „ 50kr.

A „Jogász-egylet” tagjainak azonban egész évre jövőben is csak 4 frtért.

Félévre . . . 2 „ o. é. fog megküldetni.

Dobolyi Sándor,
felelős szerkesztő.

Az előfizetési pénzek legcélszerűbben postai utalvánnyal s a „Székely Hirlap” kiadó-hivatalának Maros-Vásárhelyre küldendők be.
Wittich J. könyvkereskedése, lapkiadó.

M.-Vásárhely, január 19.

La loi ne dispose que pour l'avenir;
elle n'a point d'effet rétroactif.
Code Civil. Titre prélim. Art. 2.

Midőn folyamatban levő országgyűlésünk az 1871-iki XXXI. t. cikket meghozta, olyasvalamire rá se gondolt, hogy annak visszaható erőt adjon.

Ép azért nagy meglepetéssel olvassuk az igazságügyminiszteri azon rendeletet, melyet a „Budapesti Közlöny” idei január 16-iki száma hivatalos rovata hozzánk tegnap hozott meg, s melynek II. cikke szóról-szóra ezt rendelí:

„Azon polgári perekre és ügyekre nézve, melyekben az eljárásra és ítélethozatalra az 1869. évi június hó 1-ső napjától kezdve, 1872-ik évi január 1-ső napjáig bíró-kiküldés rendeltetett, ha azok elsőfolyamodásilag ítélettel még nem intéztettek el, a bíró-kiküldés megszüntnek nyilvánítottatik, s ezen perek és ügyek az illetékes bírósághoz haladéktalanul átteendők.”

Ezen szabály alól kivételnek azon polgári perek, melyek valamely büntető perrel, levén kapcsolatban, bíró-kiküldés folytán azon bíróság előtt vannak folyamatban, mely előtt a bűnvádi per foly.

Tehát a tisztelt miniszteri rendelet — mely alább e lapok hasábjain egész terjedelmében olvasható — „a bíró-kiküldést megszüntnek nyilvánítja mindazon polgári perekben, melyek elsőfolyamodásilag ítélettel még nem intéztettek el.”

Hogy ezen megszüntetés mi okból történik? nem értjük.

Hogy — szerintünk — mi okból nem történhetik? elmondjuk.

A bíró-kiküldési jogot az 1867—68-diki

törvényhozás a felségi jogok közé sorozta, s e tekintetben a törvénykezési rendtartás 57-ik cikke ezt rendeli

„A bíró-kiküldés jogát ő cs. és apost. kir. Felsége az igazságügyi miniszterium által gyakorolja.”

S ha már 1869. június 1-től — mikor az új törvénykezési rendtartás életbe lépett — 1872 január 1-ig — mikor az új alakba öntött kir. törvényszékek munkálni kezdetek — a Felső, valamely peresfél esedezése folytán, igazságügyminisztere által, bíró-kiküldést engedélyezett, mi azt úgy tekintjük, mint egy felség-adományt, mely aztán senki fia által nem változtatható, sőt maga a Felső által se vissza vonható, a Decret. I. r. 37. tit. 9. §-ban letett és bármily előhaladt kor által megingathatlan ezen igazság következtében:

„Princeps enim ipse, Donationi suae semel per se factae, vel per alium, de Jure nequit iterum refragari.”

Ezen elv értelmében, a törvénykezési rendtartás 57-ik cikke alapján megadott bíró-kiküldés megingathatlan adomány, melyre a megváltoztatott törvényszékek, újdön kinevezett bírák következtében hatást változtatólag gyakorolni, törvény szerint, nem lehet; de nem is szükséges, mert egy peresfél kérelmére ha a dobokamegyei törvényszék helyett Kolozsmegyei törvényszéke lett egy fenforgott ügyre nézve bíról kiküldve, aztaz utóbbi minden zavar előidézése nélkül az újabb szervezés után is ép úgy lejártathatja, mint a hogy lejártatta volna a szervezés előtt, miután a törvénykezési rendtartás e tekintetben legkevésbé se változott.

Az se lehet ok egy bíró-kiküldés megszüntetésére, ha az oly törvényszékre lett volna ruházva, melyet az új szervezés felosztatva, más törvényszékbe osztott be, mert ilyen esetben bírói kiküldötté az a törvényszék válik, melybe beolvadt az ezen eljárással igazságügyminiszterileg a törvénykezési rendtartás 57-ik cikke alapján felhatalmazott törvényszék.

Az aztán az illető peresfél dolga és joga, hogy: ha az újabb alkalmazás következtében a részére adományozott bíró-kiküldést fennforgó ügyre nézve nem látná célszerűnek, e tekintetben kiigazításért kérelmezzen, de peresféli kérelmezés nélkül a régebb megadott bíró-kiküldést megszüntetni, a törvénykezési rendtartás 57-dik cikke értelmében — mely kirekesztőleg csak a bíró-kiküldés megadására nézve intézkedik, a megszüntetéséről pedig egy szóval se emlékezik — nem lehet; annyival inkább nem lehet pedig, mert a fennforgó igazságügyminiszteri rendeletben kimondott bíró-kiküldési megszüntetés visszaható természetű szerintünk, kik azon törvényes hitben élünk, hogy: Bittó István, igazságügyminiszterre lett kineveztetése után, intézkedhetik, mint a törvénykezési rendtartás 57-ik cikke alapján felségi megbízott, a kérelmezett bíró-kiküldések megadása körül, de a Horváth Boldizsár által megadott bíró-kiküldések sorsuk felett nem rendelkezhetik.

Valamint azt is hisszük, hogy ezen igénytelen felszólalásunk által az igazságügyminiszter iránti őszinte bizalmunkat tanusítjuk.

Dobolyi Sándor.

A magy. kir. igazságügyminiszterium 1121. sz. alatt kiadott körrendelete,

az összes törvényszékeknek (budapesti kir. keresk. és váltó-törvényszéknek) és járásbíróságoknak.
Az 1871. XXXI. t. cz. végrehajtása tekintetében rendelem:

I. cikk.

A fennállott elsőfolyamodású bíróságok által kitűzött s az 1871 XXXI. t. cz. hatályba lépte után, az 1872-ik évi január hó 31-ik napjáig lejárt hatánapok helyett, a kir. bíróságok által új hatánapok tűzendők ki, s erről a felek értesítendők.

II. cikk.

Azon polgári perekre és ügyekre nézve, melyekben az eljárásra és ítélethozatalra az 1869-ik évi június hó 1-ső napjától kezdve, 1872-ik évi január 1-ső napjáig bírókúldés rendeltetett, ha azok elsőfolyamodásilag ítélettel még nem intéztettek el, a bírókúldés megszüntnek nyilvánítottatik s ezen perek és ügyek az illetékes bírósághoz haladéktalanul átteendők.

Ezen szabály alól kivételnek azon polgári perek, melyek valamely büntetőperrel levén kapcsolatban, bírókúldés folytán azon bíróság előtt vannak folyamatban, mely előtt a bűnvádi per foly.

Kelt Pesten, 1872. január hó 9-én.

Az igazságügyminisztertől.

V á l a s z t á s o k.

— A m.-vásárhelyi helyéthitű egyházközség 120 képviselőjének megválasztása s a szavazatlaponak egy heti munkával való egybeszámitása jó rendben megtörténvén, a megválasztott egyházi képviselők névsorát ide igtatjuk:

Enyedi Ferencz, Bukuresti János, Dabóczy Imre, Megyesfalvi László, Nagy Márton, Borosnyai Pál, Dr. Knöpfler V. Erszényes E., Csernáth József, Antal F. Ajtai Lajos, Jeddi Sándor, Bálint Dénes, Gombás József, Bányai József, Vályi Károly, Ferenczi István, Dicső Lajos, Farkas Elek, Budai János, Hines Dániel, Bodolla János, Cseh Zsigmond, Mészáros Lajos, Petri Adám, Józsa István, Fenyő István kereskedő, Dobolyi Sándor, Jenei Albert, Zsomori Elek, Hildebrand József, Dabóczy Lajos, Keresztes Sándor, id. Petri Mihály, Hines Miklós, Almási Lajos, Dr. Engel Imre, Polgár Lajos, Imreh Sándor, Végh Ferencz, Binecz József, Tolnai Ferencz, Dobai György ügyvéd, Dabóczy Mihály, Soos József, Szilágyi István rézműves, id. Petri Ferencz, Bíró János, Erődi Sándor, Soltész Sámuel, Szarvadi Lajos, Kapás László, Oroszlán Sándor, Deé András, Konecz József, Benkő József, Lakatos János, Nemes Dániel, Salánki Károly, Löcsei Sándor, Nagy Mózes, Göldner Nándor, Soó Lajos, Almási Domokos Heickling Frigyes, id. Nagy István ügyvéd, Végh László, Béli István, Székely Lajos ügyvéd, Tályai György, Szász Dénes, Karsai Mihály, Dr. Péterfi József, Bányai Lajos, Vályi Gábor, Simonffy Sámuel, Bodnár András, Virág Dániel, Isó József, Zalányi György, Szathmári János, Szöllősi Sámuel, Ambrus Lajos, Dicső János, Márkosfalvi Lajos, Ferenczi József, Ádám Zsigmond, Bocz János, Greskovics József, id. Pap Sándor, Kovács Lajos, Mányai Imre, Kis Károly, Dr. Szilágyi Sándor, Füredi O. András, Gruzda Károly, Csizsér Dániel, Hines Lőrincz, Szöcs József id. Várbeli Lajos, Vadai F. Lajos rendőrfőnök, Sőfalvi József, Bakcsi József, Kathonai Gyula, Szabó István keresk., Bányai Mózes, Csipkés József, Fekete Ferencz, Kovács Dániel eszmadia, Vizi Dániel, Hines Sándor, Székely József, hivatalnok, Szabó Lajos, Dósa Miklós pótbiro, Lénárt Domokos, Vajna Gáspár, Beke István, Dabóczy János id. Szász Róbert, Szabó János őrnagy.

— Tisztújítás Sepsi-Szt-Györgyön. Egyhangulag megválasztottak: polgármesterré Daczó János, főjegyzővé Molnár Sámuel, első tanácsossá Császár Bálint és főkapitánynya Gyárfás Lajos.

— Marossszék újonnan választott közigazgatási tisztviselőinek jan. 12-én adott disztrakomájáról múlt szá-

munkában megemlékezvén, az ottan mondott pohárköszöntőknek közelebbi lapunkból véletlenül kiszorult folytatását mostan adjuk az alábbiakban:

Mire Mikó Mihály emelkedett föl helyéről, s az ujon választott tisztikarra lelkesedve elmondott, és élénk tetszéssel fogadott beszédjéből ideiglatok egy pár töredékét: Önöknek tisztelt házigaárdáink, kik ma isten előtt megesküdtek, Önöknek jutott a szerencse, hogy egy hajó kormányrudja kezükbe adatott. Nem a pártoskodás kifolyása önk megválasztása, mert a jegyzőkönyvek tanusodnak róla, hogy Marosszék minden osztályu polgárai választották Önöket. Ragadják meg a kormányrudat, s azon lelkiismeretes pontossággal és szigorral, melylyel eddig vezették, vezessék azt tovább is, s ne feledjék, hogy e hajóban Marosszéknek minden vagyonra van le rakva; vezessék oly egyesített akarattal, minővel megválasztattak, Marosszék minden osztályának javára; ne ismerjenek pártoskodást, hanem tüzzék ki ezéül a pontos és gyors igazságszolgáltatást. Ritkán érzett örömmel nézek a jövőbe, mert a szék kormányzatát biztos kezekbe látom letéve, melyekben a jövő biztosítva, a kitűzött cél elérve lesz. Tartásuk fenn továbbra is azon összeköttetést köztöm és Önök közt, mely eddig is dicsőségem és büszkeségem volt. Éljen a tisztikar s a közszellem köztük stb. Tőkés László a bizottság egyes tagjait, a „választott bírakat“, Szabó János őrnagy az igazságszolgáltatás terén a köztisztviselőket méltán kiérdemelt b. Apór Károlyt, b. Rindsmaul Albert az alkotmány támaszát, a honvédséget élte; Sándor László, „mint vén katona“ ki mindkét tisztikarban szolgált, s a kettőt egynek tartja, az itteni katona-tisztikarért írtette poharát, melytől szigorú fegyelmet, pontosságot, előjárói iránti tisztetletet, de kivált a mi más helyt nincs annyira meg, az egy másért való feláldozó pajtasságot, tanulhatók el. Mely felköszöntésre Mikó Mihály egy általános nevetést és tapsokat maga után vont rögtönzéssel élte „testben, lélekben fiatal barátját“, Sándor Lászlót. Jenei József, mint a város és szék közös polgára, M.-Vásárhely felvirágoztatása és hosszas életéért, Z. dr. Knöpfler Vilmos Bothos Kálmánért, Hajdu Mózes Veszely Károlyért, Filep Albert a közigazgatás közkatonaíért, a dullókért ivott.

Most nevének hangoztatására feláll Bereczki Sándor, a marosszéki baloldal feje. Egy oly bizottsági tag kért fel beszélni, ki a gyűlésen azt soha sem tette, most kívánja, hogy beszéljek, midőn szólni nem akartam, ottan pedig sokszor beszéltem, mikor ő nem akarta. Tegnap a választási jegyzőkönyveket midőn tűzbe dobtuk, nem akart meggyulni, ha babonás lettem volna, azt kell vala hinni, hogy azokat a tűz sem égeti meg, (nevetés). Én, ha rajtam függne, a mostan megválasztott tisztikart vetném nagyon hevítő katlanba, hogy valóának abban Mucius Scaevolákká, hogysem elhamvasszák az alkotmányt, melynek élére állítottak; (óriási nevetés). Tegyek azt, mivel elhitethetik, hogy a ezélnak megfelelő. A tisztségéből kilépettek közt is vannak méltó egyének, Isten éltesse őket. Ezután Kis József a szántónépért, Bothos K. gr. Toldalagi Victor és Mihályért, gr. Toldalagi V. Gálfalvi Imreért, ki az unio-törvényt

aláírta, Sándor László szintén gr. Toldalagi Viktorért Szentiványi K. a tanárikarért, gr. Tholdalagi V. a székelly nemzet lantosa, Dóza Daniért, ki a sok keserves nőta után, jövőben csak vigat énekeljen, Veszely Károly ugyancsak Dózáért, mint egykori vezércikkéért, Erdély Falk Miksájért, Szoboszlai György közszékely Bothos K.-ért, Csernátóni Alajos önmagáért s a marosszéki birtokosságért írt poharat. Somodi György közszékely csinos választékos nyelvezetű beszédében a megválasztott bizottság egybeforrását, Rákosi a tisztikarból tisztán feltámadott gr. Toldalagi Mihályt, Sándor Lászlót és Magyar Ferenczet, gr. Rindsmaul A. az ügyvédek, kiket sohasem választanak s a hivatalban mégis mindig benne vannak, Szentiványi a bizottság legkorábbi rendületlen tagját, atyai barátját, Ilyés Istvánt életeti. Utóbbi, ki sokszori halált élt át, de sokszori feltámadásnak is volt tanuja. Legelőbb 1830-ban, 48-ban, 61-ben és most, kívánja, hogy az új feltámadás legyen áldásos, örökös. Bereczki S. a népnevelés és tanfelügyelő Filepért, emez az igazságszolgáltatás jelenlévő férfiaiért, gr. Toldalagi V. Nagy Samuért, Mentovich F. egy végtelen derűtséget keltő beszédében, (melyet azonban egy már nagyon lármásá változott szomszédától nem hallhatunk) a főjegyzőért, Filep A. Bereczki Sándorért, utóbbi Mentovichért, végül Bothos K. a legidősebb egyén, de legfiatalabb bizottsági két tagért: Petki Ferenc és Rottenthal Henrikért írt poharat.

Helyi dolgok.

— Örvedetes hírként említjük fel, hogy a lapunk iránti érdekltség folytonos növekedésben van, s előfizetőink száma a múlt évihez képest már is megkétszereződött, és naponta érkeznek az újabb jelentkezők.

A tisztelt olvasóközönségnek méltánylatát viszonzandók, lépéseket tettünk, hogy *jövőre eredeti távsürgönyökkel kedveskedhessünk olvasóinknak, s úgy hazánk szívéből, a központi kormányhatóságok kebeléből, valamint bárczes kis hazánk különböző helyeiről, s jelesen a székellyföld minden nevezetesebb pontjáról eredeti közvetlen tudósításokat adhassunk.* Tárczánkban közreműködésre a kedveltebb, sőt elsőrangú íróinkat is megnyerni szerencsések valánk. Egyáltalában minden törekvésünk odairányul, hogy tisztelt olvasóközönségünk jogos igényeinek, s lapunk iránti méltó várakozásának, tőlünk kitelhetőleg megfeleljünk.

— (Ma válogathatnak a **bálozni ohajtók**) a mulatságban. A kinek tetszik mehet az Apolló-terembe kolozsvári népzeneészeket hallgatni, vagy mehet a Lénártfőle

terembe, hogy a gyorsabb lábú fiatal iparosok mulatságában vegyen részt, vagy ha úgy tetszik meglátogathatja és pártolhatja mindeniket, s vigadhatik mindkettő közt. Ez utóbbi lesz a legokosabb választás, legalább hazafiatlansággal s részvétlenséggel egyik sem vádolhat.

— (Polemia önfelénkkel.) Múlt számunkban Imreh Sándor urtól egy „Nyilatkozat“ jelent meg, mely szerint a helyi iparos polgári dalárda és az önképző iparos-szolgálat között sommi versengés és egyenetlenkedés nem léteznék. Ennek, ha igaz (ámbar fájdalom az alábbi ellennyilatkozatból is azon állításnak épen ellenkezőjéről győződünk meg) öszintén örövendénk, mert mi mindkét polgári egyesületnek előmenetelét, és gyarapodást, szívünk legmélyéből óhajtuk, s azt tehetségünkhöz képest előmozdítani törekszünk is. Van azonban magához Imreh Sándor urhoz, mind azon nyomda üzleti vezetőjéhez, melyben lapunk nyomatik, pár szót, t. i. egész illemmel kérjük őt, hogyha neki mint magán egyénnek lapunk tartalmára nézve valami észrevétele van, azt mint bármely más a szerkesztőségen kívül álló egyén, a szerkesztőségnak, illetőleg a rovat felelős vezetőjének előre bejelenteni sziveskedjék.

— (Múlt szerdán és csütörtökön lezajlott országos vásárunk), mint előre sejtők csekély áru forgalommal, de még sem annyira meglanyhult időjárással, mint a Lőcsei-kalendarium után megjósoltuk. Legjobb aratása volt rendőrségünknek a vásári tolvajok közt. Ezekkel s illetőleg a közölők becsipettekkal egészen megnépesültek a városi börtönök. Egyik politiaális inquisitiót ideiktatjuk. Makai Péter csávási lakos panaszt emelt, hogy ő egy nyárádói oláhtól megvett egy bornyut 15 frttal, s ki is fizette azt egy tiz- meg egy öt frtos bankóval, s elvátás és áldomás ivás végett betértek egy csapszékbe; itt azonban midőn pénzéből visszakért volna, az oláh mit sem akart tudni arról, hogy neki a csávási ember pénzt adott, sőt ráadásul nyárádói társaival együtt jól megdögönyözték Makait, s a csapszékéből amugy darócósan kilökdözték. Rendőrségünk az emelt panaszt folytán felvitette a bepálinkázott atyafiakat, vallattatta, pörére vetköztette és motoztatta a delinquent, de ez mennyreföldre tagadta és esküdözött, hogy neki a csávási ember egy poltrát sem adott, s nem is találtatott meg nála a keresett pénz. Egy fiatal kereskedő is volt azonban a hallgatók közt, s ez a már elbocsátandó s tüzőjét újból felkötő román atyafira vonatkozólag megjegyzi, hogy tüzőnek rejtek helye is szokott lenni s hátha oda dugta azt. A rendőrség engedelmével kezd vizsgálni kereskedőnk a tüzőt s ime egy rejtekében megleti a keresett 10 és 5 forintost. Tagadta ugyan a frater, hogy ő azon bankókat soha sem látta s teljességgel nem tudja, hogyan kerültek azok tüzőjébe, de azért mégis egy kis frs vásárfiával ellátva, betették biz ő kigyelmét hűselni a kukuba.

— (Általános fogyasztási egyesület) van városunkban alakulófélben a Kolozsvárt, Szeben, Brassó s tán Szász-Régen városokban már régóta fenálló mintájára. A korszerű eszme mielőbbi megtestesítését, az élénken érzett szükségét pótló s nagyon czélszerű egyesület létesítését mind magunk leghöbbsen pártoljuk, mind városi

TÁRCZA.

Fővárosi levél.

Pest, január 15-én 1872.

Szebb mozzanatot nem tüntethetek fel a mai nap vívmányaiból, melyeket az országház karzatán observáltam, mint azon lelkes szénszociót, melyet a valódi érdem jutalmazásának eszméje előidézett.

A vallás és közoktatási miniszterium budget tárgyalásának, igen szép passzusát tette azon részlet, midőn a tudomány terén öszült Horvát Mihály, magyar történetünk Kiliója, indítványba hozta, hogy még veteránabb elődje — az ősz Toldy Ferenc — 50 éves írói munkásságát, illő tiszteletdíjjal honorálni nemzeti kötelesség.

Bár indítványozó csak 3000 frtot kívánt megasztatni, a fáradhatlan uttörő bajnoknak, ki irodalmunk mezejét maradandó művekkel gazdagította, (mely művek czímeinek csak előszámlálására 116 lap szükségeltetné), mint a mely összeg által, fölmentve lehetne, azon mindennapi foglalkozástól, mely hivatalos óráit igénybe veszi, a ház éljenzés közt 4000-re kívánta az évi tiszteletdíjt, mint a mely által eszközölhetőnek véli, hogy anyagi hiány miatt, ne kelljen a toll mesterének elkezdett munkáitól visszavonulni.

Sok szép indítvány lön e napon elfogadva, jelöl annak, hogy közintézetek, s a literatura érdeke, a hon apáinak szívén fekszik. Bárha e helyes irányt követné az új nemzedék!

A fővárosi ifjuság, a dáridók polip karjai közt, a pillanat hatásának rabja.

Hivatalos functio lelkiismeretes és csak gépies elvégzése után, minden köz- vagy nyilvános mulatóhely hemzseg a fürge néptől, mely előtt semmi nemes cél kitűzése nincs, hanem mimelve a divatot, se nem ártva, se nem használva nyomtalanul éli életét. Amde tisztelet a kivételeknek, kiknek a „Gradus ad Parnassum“ eszméje heviti kebelét, s munkaanyagot keres természet- és dómának, melynek érvényesítését, tökéül kívánja használni, jövő boldogsága kamatoztatására.

Vannak — fájdalom! — olyanok s ez a magna pars, kik az eszmé-izsom elvől egyebet nem követnek, s mit a természet ingyen adott, azt pénzért elfecsérik. Ezek fatalisták, s mindent a praedestinatio hitelére fektetnek s mit bánják, ha:

Tündér szerencsénk kénye hány, vet.
Játszva emel, s tusakodva ver le.

Bizony, bizony „forgó viszály járma alatt nyögünk!“

Napi renden vannak a bálók, mint mindenütt a farsangi világban. Az este a „Nőegylet“ tartotta álarczos bálját, melyen pár ügyes dominó s egy két jelmezes maszk vonta inkább magára a figyelmet. De szebb és kellemesebb volt talán szemlélni azt a szép közönséget, melynek női része, a telt redoute fénypontját képezte.

Az érdek keresők és kedvelők is lelhetek magoknak elég bő themát, mert itt-ott, ha nem szikrázott is, legalább pislogott az eszme tűz, a titkos láva alól.

Sokra kiálthatta volna rá Phaedrus vulpese: non placet mihi, quia cerebrum non habet!

De hol késnek az életrevaló alakok, az éji homályban? Mindennapi élvezeteinket a színi előadások képezik, hol a szerződtek reformja még mind bevégtetlen tény. A repertoire azonban választékos s így nem lehet a publicumnak semmi panasza. A színházig eljutni időjárás és bérkocsi krízis miatt, nem könnyű feladat, nó de ezeket nem Orezy intendáns intézi. — Az ur Isten s pestvárosi kapitánya Thaisz ur dögába nem elegyedik

Anonymus.

Kolozsvári levelek.

III.

Kolozsvár, jan. 16.

„Das Geld regiert die Welt“: mondja a német közmondás. Hogy mily nagy igazság rejlik e közmondásban, azt eléggé tapasztaljuk a jelen farsangi idényen, mikor sokan a kínálózó élvezetek egyikében sem vehetnek részt csak azon okból, mert nincs pénzük.

— Ma színház, holnap bál, s egyiken sem jelenhetünk meg, mert nincs pénzünk — sohajtanak sokan. — Miért nincs minden ember egyforma anyagi helyzetben? Miért nem juttatják érvényre a socialisták és communisták elveit? Allah, Vihsnu, Jehova, miért nem utalványoz minden embernek egyforma boldogságot?

— Barátom! ha kívánatai teljesülnének, elvesztené az emberiség eredeti célját, mert a communisták és socialisták elve megölné a társadalmi élet pezsgését, véget vetne a szabad versenynek s gyűlöltté tenné a takarékoságot. Csak kitartás, szorgalom, munka szerezheti meg az ön által óhajtott jóllétet. Erről győz meg a tapasztalás, ezt tanítja a tudomány, melynek egyik szerény csarnokába vezetjük t. olvasóinkat. Jancsó Lajos

és Parádi Kálmán ev. ref. tanárok előadást tartanak a felnőtteknek.

A jeles és valóban átgondolt előadást csekély számmal hallgatták. Pedig ez sokkal üdvösebb foglalkozás a kártya és biliárdnál. Különösen iparos ifjaink különös figyelemre méltathatnak; mert a jelen század az, mely merészen hirdeti, hogy az államboldogsága csakis az államtalagok összhangozó műveltsége által érhető el.

Es most szíves olvasóink figyelmét a nemzeti színházra — a múlt heti események mekkájára — fordítjuk. Hogy chronologikus sorrendet kövessünk, első sorban fölemlítjük fáradhatlan karnagyunk, Jakobi Jakab, jutalomjátékát, mely alkalommal „Norma“, a legdallamosabb olasz operák egyike került színre, Weisbach Jeanette és Schaffer Anna műkedvelők közreműködésével, kik — leszámítva a kezdet nehézségeit — élvezetes estét szereztek a közönségnek, mely a színházat zsúfolásig megtöltte.

Ezt követte az első színházi álarczos bál, mely csekély számú közönség részvétele mellett egyhanguan folyt le. Hiányoztak mindazon kellékek, a melyek egy álarczos bált kedélyessé szoktak varázsolni. A társaság monoton egyhangúsága csak éjjel után szakadt meg, a mikor az ifjuság két zenekar bátorító szavára tánczra lendült.

A múlt hét eseményeit K. Jászai Mari jutalomjátékával rekesztjük be. A művész nő „Cornelia Róma leánya“ — Hegedüs tragoediáját — választá jutalomjátékul. Az előadás nagyszámú közönség előtt sikerülten folyt le. Az első felvonás után — mint halljuk — K. Papp Miklós alkalmi beszéd kíséretében értékes ajándékok nyújtott át a művésznőnek. Szívünkben sajnáljuk, hogy nem sokáig gyönyörködhetünk művészi játékában.

A héten Beczkói, jeles színházi festőnk jutalomjátékul „Tékozló“ című darab kerül színre, mikor K. Papp Miklós, Szabó Papi asszony is fellépnek a jutalmazandó iránti szíveségből.

Mielőtt levelünk bezárnók, megemlítjük azt is, hogy f. hó 31-én a kir. jogakademia ifjusága „segélyező-egylet“ alapítókéjének gyarapítása végett zartkörű tánczvigalmat rendez. Azt mondják, hogy a jogászok becsét nagyon devalvalta a szervezés, a mely fiatal embereket alkalmazott, kik későre fognak kidőlni a sorból, hogy az ujonnan végzetek is alkalmazást nyerjenek.

A viszontlátásig!

Münker Arnold.

polgártársaink figyelmébe melegen ajánljuk. Az aláírások Gál Domokos tisztelt barátunknál történnek.

— **(Nagy-Ernyei tudósítónk)** egy szomorú hírről értesít. B. Bálint József ottani számtartója, Simó Pál január 15-én délután a nélkül is mérges természetű szeszivással fokozván, s Xantippéjának nyelv-művészete által is ingereltetve, annyira lelkére vette a házi viszályt, hogy rohamos önmeghasonlásában pisztolyal szíven lötte magát, a különben mindenki által becsületesnek ismert egyén, ismerőseinek, de kivált a szomorú végre egyáltalában nem gondolt nevének nagy fájdalmára.

— **(Holnap vasárnap)** este az Apolló-teremben a helyi jótékony n. ö. egyesületnek sorsjátékkal egybekötött táncvigalma leend.

— **(A helyi „egyenlőségi kör”)** ez évi rendes közgyűlését holnap azaz vasárnap délután tartandja meg a kör helyiségében mire a tagokat figyelmeztetjük.

— **(Ugyancsak kedden délután lesz)** Márkus Márk díszesen nagyvárosi modorban felszerelt új sör csarnokának ünnepélyes megnyitása Salamon János kolozsvári népművész-társulatának közreműködése mellett.

— **(Rosz csillagok)** járnak a kártyaspillereknek), erőlyes rendőrfőnökünk mindegyre foglal le egyik vagy másik kávéházban egy-egy pakk hamis kártyát s egy kis bankot. Közlebebről a „kafé Deusch“-ban ültek busongva a prédára leső ragadozók, azaz hogy a jó czimborák, várta és vártak, de hiában, mert nem jött egy áldozatra szánt bárányocská sem. Egyszer azonban nyílik az ajtó s betoppan a várva várt „jó ismerős“ a „gazdag zsákmány.“ Örömtől ragyogó szemek, s hangosan kopogó szívek környékezik a „drága jóbarátot“; nem is vesztegettek soká ingyen a mulékony időt, hanem levelezni kezdetek a 32 levelűvel. Bárcsak még egy valaki jőne! Sohajtozók az egyik tépálódzó, telhetetlen keselyű, s ime a jószágos és meghallgatá ártatlan kívánságát, mert újból és újból nyílt az ajtó s szaporodott a jó társaság, de nem volt idő az épen szőnyegen forgó nagy druck és gyönyörű élvélet miatt mindenik érkezőnek sas módjára szemébe pillantani. Mikor legjavában folyt a „még egy ötöst“, „még tíz frtot“, hátulról is megszólal egy hivatalos hang: részt a bank, s mire hátranéz a sok villámlóelő szem-pár, ott látják magok közt a — — rendőrséget városzolgáktól fedeztetten. — Egy-egy keserves pillantás a nagy halom bankóra, s az irgalmatlan rendőrségi kéz felgereblyélése után még egy nehéz sohaj s azzal vége a napi azaz hogy éjjeli mulatságnak, s az ahoz kötött sok szép ábrándos reménynek.

Szekelyföld.

I.

K.-Vásárhely, jan. 1.

Kézdí-Vásárhelyt január 8-án a városi képviselő gyűlésen a városi hivatalokra következők választottak: Nagy Dániel polgármester, Varga József főjegyző, Nagy Gábor főkapitány, Nagy Ezekiás pénztárnok, Szöcs József számvevő, Balogh Sándor tanácsos, Pap András árva-bíró, Molnár Dénes és Kovács Dani irnokoknak; továbbá Horváth Elek ügyvéd, dr. Longhi Angelo városi főorvosnak.

Hogy ezen hivatalok betöltése sikeresebben végződött, mint előbb képzeltük, tagadhatlan, s okunk van rá, hogy városunk ügyei gyorsabb előrehaladását remélhessük.

Különös tapintattal választott városi képviselőketünk, midőn városi főorvosnak dr. Longhi Angelot választotta, kinek nem csupán városunkban, de a messze vidéken is sokan életüket köszönik.

Hasonló tapintatos választással választott meg a közelebb lefolyt gyűlésen S.-Szt-Györgyön Kósa István ur székünk rendes orvosának, ki nem csak hogy előharszosa mindig a méltányos igazságnak, de mint orvos, valódi támasza a betegeknek és gyámola a szegényeknek, s így a fennemlített két orvossal székünk és városunkban nagy ür töltetett be.

Dobay Sándor.

Marosvásárhelyi képviselő bizottságának első közgyűlése

január 10-kén.

(Folytatás)

Mikó M. főkirálybíró. Mindenek előtt a gyűlés megalkulása végett szükségesnek tartja jegyző- és tisztügyi részről ideiglenesen gondoskodni, s e végből a gyűlés helyeslése közt Szentiványi K. és Zajzon J. urakat kérte föl. Ezután felolvastatta a bizottság virilis és választott tagjainak névsorát, s eladván, hogy a gyűlés legfőbb teendője a tisztikar beállításának levén, a választás iránti elvileges határozat hozatalára hívta fel a képviselő bizottságot; de a kitűzött kérdéshez senki sem szólván, a választásnak mindazon módját elfogadottnak jelenté ki, mely 1868 óta többször gyakorlatba vétetett. A választás utján betöltendő tisztállomások eloszlása után, megjegyezvén, hogy miután a bizottság valamennyi tagjának óhaja, hogy a választás mielőbb véghezvitessék, időnyeres tekintetéből ajánlja, miszerint a betöltendő állomások csoportosítván, a választások egyszerre 3 helyen, megannyi szavazategyezző bizottmány előtt történjenek. Mely indítvány közhelyesléssel fogadtatott. A kijelölések megtétele végett a kijelölő választmánynak egybeállítására szükséges levén, főkirálybíró felhívta a gyűlést, hogy a törvény értelmében abba 3 tagot válasszon.

B. Kemény Domokos azt hiszi, a közvéleményt fejezi ki, midőn a kijelölő bizottságba a közgyűlés részéről Filep Albertet, gr. Toldalagi Viktort és Ilyés Istvánt ajánlja.

Bereczky László. Ugyan az ajánlott személyek ellen semmi kifogása sincs, de 20 tag kívánságára a választás elrendelését kéri.

Nagy Sándor az említett 3 érdemes egyénben való megnyugvást sürgeti.

Bereczki Sándornak nem tetszik, hogy az első szót is az idő drágaságával kezdik most, midőn 6 évre kiható tisztválasztásról van szó. Husz egyén kívánván a választást, annak elrendelését kéri, mert itt törvény szól.

Szentiványi Kálmán. A husz tag kívánságairai nyílt szavazás a tisztviselők választásánál fordul elő, a bizottsági tagokéra nézve a titkos szavazást szabja meg a törvény; hogy a kijelölő bizottság tagjai választás-e? csak is a gyűlés többsége döntheti el. Most az a kérdés, hogy a szavazás vagy felkiáltás által eszközöltessék-e a választás; szóló az utóbbit óhajtja.

Gr. Toldalagi V. szerint a megyerend. trv. 45. §. értelmében tíz tag kívánságára rendelő el a névszerinti szavazás.

Mikó főtitkár tisztázni akarván a kérdést megjegyzi, hogy a törvény a tanácskozás folytán felmerülő mikénti határozathozatalról beszél, ekkor tíz tag által aláírt aziránti óhajtás folytán, hogy individualis szavazás utján döntessék el a kérdés, az elnöknek kötelessége azt elrendelni; ép azért elvárja, hogy enunciació előtt írásba adják be a kérést, különben nem engedi meg a névszerinti szavazást.

Bereczki László nem volt elkészülve reá, hogy még e kicsi jogból is ki akarják beszélni, s azért nem foglalta írásba, de hiszi, hogy 30 tag is lesz, kik nem sajnálják a szavazástól az időt.

B. Kemény D. szerint nem elég tíz tagnak írásbeli véleménye, mert a kérdéses 45. §. csak az állandó választmány határozatáról szól, ide a 46. §. tartozik, de itt még nem lévén szabályrendelet, a többség a szövegéből veendő ki.

Mikó főtitkár. Nekünk van tanácskozási szabályunk, ha 10 vagy 20 tag kívánja, nem látja át, hogy miként lehetne individualis szavazás által eldönteni a kérdést.

Bereczki Sándor. A törvény azt mondja, hogy 3 tagot választ a gyűlés, s egy párt még sem engedi meg azt, s azt szeretné, hogy a választásnál ne is gondolkodjék, ne is vélekedjék az ember. Ha szó nélkül hagyjuk, nem a bizottság gyakorolja a választási jogot, hanem egy tag, a közvéleménynek minden kipuhatólása előtt. Tehát ne legyen e három személy olyan, hogy még hozza se szólhassunk, én más 3-at ajánlok, azután méltóztassanak határozni. Azt akarom, hogy ne legyen egy személynek joga véleményét az egész gyűlésre erőszakolni.

Mikó főtitkár és B. Kemény D. az ellen szólnak fel, hogy vélemény erőszakolás történt volna, miután a gyűlés elfogadásától függ annak érvénye.

Ilyés István nem óhajtja, hogy a legelső gyűlés alkalmával is a törvény meg ne tartassék, ide nem a 45., hanem egyedül a 69. §. szabható. Belenyugodott volna a felkiáltás utján választásba is, de miután közmegegyezés nincs, s a kérdés fontos, gyors szavazás utján eldöntést kíván.

Bereczkei László. Az országgyűlés is fontosnak tartotta e kérdést, s azt ígatta a törvénybe, hogy választani kell. Beszél ezután az országgyűlés tárgyalásáról e törvény alkotása alkalmával, polemizál Kemény Domokossal. Szóla a választás jogát akarja megővni, s kéri, hogy ezt az egy jogát a szavazást engedjék meg mindig a kisebbségnek, melyet még az országgyűlési nagy párt sem akart eldísputálni.

Mikó M. főkb. A vitatkozás megrövidítése végett tisztázza a dolgot, s előadja a különböző véleményárvanylatokat, s úgy látja a többség beleegyezik, hogy a törvény rendelethez képest szózatolás történjék. Kérdés tehát, hogy a 3 bizottsági tag megválasztása, kiket a kijelölő választmányba törvény értelmében a közgyűlés küld kivoxolás vagy felkiáltás utján történjék-e? azok a kik (b. Apór szólni kíván) azt kívánják voxolás utján, igenel, a kik pedig nem voxolás, hanem rendes tanácskozási forma szerint, a szöveg többségéhez képest történjék a dolog eldöntése nemmel szavazni szíveskedjenek.

B. Apór Károly. A törvény tisztán megszabja, hogy választásnak kell lenni, ha B. Kemény D. indítványa elfogadtatik, akkor el van döntve a dolog, különben a törvény mellett maradunk. (Felkiáltások: a törvény mellett maradunk! Berenczey, tehát az a kérdés: hogy a törvény álljon-e meg, vagy B. K. D. véleménye?)

Gr. Toldalagi Viktor. Felel Apórnak idézi beszédjét, de nem egészen híven s így folytatja: Arról van ez, hogy Kemény nem indítványt, hanem propositiót tett. A választást szózatolás és felkiáltás utján lehet gyakorolni, de azért mindkettő választás-Kemény nem akart nem választani, hanem csak a választást felkiáltás utján gyakorolni. Tehát a törvényt akarta megtartani, s világért sem lehet akarátát a törvénnyel szembe tenni, mert törvény szerint akarta a törvényadta jogot gyakorolni.

B. Apór K. felszólal szavainak félremagyarázása ellen, mintha ő Kemény D. indítványát a törvénnyel szembe akarta volna tenni. Az a kérdés, hogy Kemény D. véleménye elfogadtatik-e vagy sem?

Bereczki Sándor. Egyetérték gr. Toldalagival és B. Aporral, hogy válasszunk, de nem értek egyet a propositióra nézve. Kemény azt mondta egyenesen, hogy acclamál, és acclamált is tényleg számunkra, véleményünket arra nézve meg se hallgatta, ha vajjon megbizzuk-e őt, hogy helyettünk acclamáljon. Apórhoz csatlakozik abban, miszerint a törvény azt mondja, hogy válasszunk. Hogy is tudnánk candidáló bizottságot választani, midőn azon acclamatió által a candidáló bizottság már candidálva van.

Filep Albert. A felett határozzunk, hogy acclamatió vagy egyéni szözat — —

Mikó főkb. Így tettem fel én is a kérdést. A kik voxolással akarnak választani, azok igennel, a kik acclamatió által, azok nemmel feleljenek? Elfogadják-e így a kérdést? (El! el!)

A bizottsági tagok névsorának elolvasása után ki-tünik, hogy a jelenlevők közül 61-en igennel, de ugyan-csak 61-en nemmel feleltek. Roppant zaj és nevetés keletkezik. Elnök csenget. A zaj lecsilepültával újabb vita keletkezik az iránt, hogy a szavazás alatt távol volt, de időközben bejött bizottsági tagok utólagosan megszavaztassanak-e? Hajdu Mózes tagadólag, Bereczki igenlőleg beszél, s végül is a készülődő heves csatározást a fő-tiszt tapintatos közbelépése hárította el. Elismerő, hogy az időközben bejövők szavazatát alkotmányos szokás szerint be kell venni, de ezáltal a távollevők senki által föl nem jegyeztetvén, az igazolatlan zavar nélkül nem történhetik. Ettől tehát eltekintve, egyenlő szavazatok levén igennel is, nemmel is, nem akarja, hogy szenvedélyes vitatkozások keletkezzenek e teremben, pedig az kikerülhetlen, ha csak nem szavaznak, azért a kérdést bezárja azzal, hogy mint elnök szavaz arra, miszerint voxolás utján választassanak a kijelölő bizottság tagjai. (Harsány éljenzés, elnök csenget). A körülmények sürgetik a szavazást, én tehát elrendelem azt, s Petki F. gr. Toldalagi V. Sándor L. és Zajzon J. urakat kérem föl a szavazatok beszedésére.

Es most szörnyű zaj közt a harmadik vita volt megindulandó a fölött, hogy előszóval vagy szavazatla-pokkal történjék-e a szavazás? Ilyés István szóhoz jut-ván, fölemlíti, hogy a törvény titkos szavazást rendel a bizottságokra nézve, s ő is azt kíván.

Mikó Mihály: Kívánják-e a titkos szavazást? (titkos, titkos!) Méltóztassanak a szomszéd szobába menni.

Egy óra múlva elkészülvén a kiküldöttek a szavazással, főkirálybíró tudatja, hogy a közgyűlés részéről nagy szótöbbséggel gr. Toldalagi Viktor, Filep Albert és Ilyés István választottak be a candidáló bizottságba, főkirálybíró pedig a maga részéről Petki Ferenczet, gr. Lázár Dénest és Gálfalvi Imrét nevezvén bele, ez a fő-tiszt elnökle alatt elvonult a kijelölés megtétele végett, mialatt a gyűlés ismét szünetelt.

(Folytatása köv.)

BELFÖLD.

Aranyosszéknek e lapok 3-ik számában köz-lött tisztujtására nézve rendes levelezőnkől — és így biztos kézből — következő kiigazítást yettük:

Az ajtózárrásra vonatkozólag: igaz ugyan, az „ad hoc“ kinevezve volt tisztügyi Csegezi Mihály, állásából kifolyólag kényszerítve volt rá, némely urak ellenében kétszer is kéri a széktores kimondását, de miután az illetők kijelentették, hogy azt, mit tettek, tenni nem akarták, a széktoresi kereset az ajtózárrást megelőzőleg — úgy szólvá magától — elenyészett.

A tisztujtást illetőleg:

Megválasztottak: Magyarai Pál alkirálybírónak, Máthé Albert főjegyzőnek, Bartha Gergely közügyésznek, Bálint József aljegyzőnek, Csongvai Lőrincz felső-, Kovács Albert alsó járási dullóknak, Konjárszegi Lajos közgyármnak, Bajka Sándor és Csegezi Sándor árvaszéki bíráknak, Magyarai Efraim kebli pénztárnoknak, Magyarai György számvevőnek, dr. Bod Elek és Schiesl Albert orvosoknak.

VEGYES.

— A „Bud. Közl.“ jan. 12-ki száma egy igaz-ságügyminiszteri rendeletet tesz közzé, mely meghatározza azon törvénysszékeket, melyekre az eddigi pénzü-gyi törvénysszékek, illetősége ruháztatott. — A törvénysszékek következők: Arad, Beregszász, Debreczen, Pécs, Kassa, Zólyom, Sopron, Buda, Pest, Pozsony, Győr, Szatmár-Németi, Szeged, Temesvár, Kolozsvár és Nagy-Szeben.

— **(Katonai új rendelet.)** Azon hadköteles egyének kik 1869-ben a honvéd-századok szervezése alkalmával a honvédséghez soroztattak be, de még a rendes hadse-regbeli szolgáltnak eleget nem tettek, utólagosan a rendes hadseregbe fognak besoroztatni, jelvényeik megtartásával.

— **(Horváth Mihály)** egy országgyűlési hosszu beszédében Toldy Ferencz irodalmi érdemeit sorolván elő, a nagyérdemű írónak évenként 3000 frt évdíjat indítványozott, hogy nagy irodalomtörténetét nyugodtan befejezhesse. Ez összeget a ház 4000 frtra kívánta emel-tetni s az indítvány formulázás végett a pénzügyi bi-zottsághoz utasított.

— **(Három kisasszony)** mint egyetemi polgár járja a lipcei egyetemet: egyik orvostant hallgat, má-sik jogot, a harmadik vegyészetet tanul.

— **(Marcibányi Antal)** a hasonnevű család utolsó fiavadáka Pesten folyó 13-kán hunyt el. Nevét a később feledésétől leginkább jótékonyaságban páratlan szelleme fogja megőrizni.

— **(B. Bornemisza Ignáczné.)** árva leánykák számára szeretetházat táp- és nevelő-intézetet akar Ko-lozsvárt létesíteni.

— **(Drága quadrile.)** Egy Örvösi nevű fiatal ember Győrkönyben Tolna megyében agyon lötte magát. E tettének indoka egyszerűen egy, imádottja által meg-ígért, de nem váltott quadrillo volt.

— **A keleti vasut** fehér-vásárhelyi szárnyvonalán a bevételék a kezdethez mérve az első hóban elég elő-nyösek voltak. Legtöbb bevétel volt a maros-vásárhelyi állomásnak, 7400 frt; az enyédinek 5300; a m.-ludasinak 4800 frt; a radnóth-csapónak nem épen egészen egy ezek forint. Ez is egy adat, melyből az állomások értékére következtetni lehet.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő táblánál 1872. január 22-ik és a következő napjain a következőképpen ügyek fognak nyilvános ülésben tárgyalatni.

I. Tanács polgári ügyben.

Előadó kir. t. bíró Binder Mihály által.

Bartha Mihály Gutter Adám e. birtokháborítás i. Depnei Péter Sipos Mihály e. kártérítés iránt. Stoján Dénes Stiri Dávid e. adósság. Agostai egyházközség Rehner János ellen kölcsön. Gramet György Kapritzia János s társa e. kártérítés. Schön Dániel Kepeczine János s társ. e. kártérítés. Id. Teutsch György ifj. Teutsch György e. kárt. Fleischer Mendel Kimpián Toader el. adósság. Stenzer Margit Kugler Simon e. birtokháborítás. Schuller Mihály Löprich Mihály e. kölcsön. Guacser Gusztáv Binder Dániel e. vételár. Stenzel Margit Stenzel Mihályné e. birtokháborítás. Smotilla János Floroje Maria e. egy háztelék.

Előadó k. t. bíró Ferencz Károly

Lengyel Gábor Löbl Izsák e. 500 frt iránt. Mihályi Elek Christea Péter e. sommás visszahelyezés i. Pál

Károly Sámson Baruch s társ. e. betáblázás i. Rozmán Mihály s társ. Basilite-alap e. haszonbér. Bálint Károly Bálint András e. visszahelyezés i. Oltyán Tamás s társai Cs.-Szt-Tamás közséje e. 940 frt i. Felszegi Adám Abrahám Izsák s neje e. 120 ft haszonbér i. Özv. Pál Mihálynénak gr. Bethlen Lajos esődtömege e. 100 véka kukuricza iránt.

Előadó k. t. bíró Lészai Lajos

Buighardt Erzsébetnek Kappel Mózes e. 1881 frt 61 kr. i. Fröhlich Vilmos Molnár Miklós e. 2700 frt váltó i. Goll s társ. id. gr. Bethlen Sándor e. 9000 ft i. Valea Gábornak Mosneag György e. haszonbér felmondás i. Onea Soma Schuster Péter s társ. e. 50 frt ir. Goll s társ. Mark Sámuel e. 550 ft i. Goll s társ. Bálint József utódai e. 3500 ft i. Hauk Gligornak Szuts Iftimea s társ. e. birtokháborítás i. Hiliuka Jánosnak Precup Hasztázia e. egy örökség kibocsátása i.

(Vége köv.)

Bécsi tőzsdei árkelet.

(jan. 16.)

5% metallique	63.—
5% nemz. államkölcsön	72.95
1860. államkötvény	108.—
Bankrészvény	892.—
Hitelrészvény	345.60
London	115.20
Ezüst	114.—
Arany	5.49
Napoleon arany	9.14 1/2
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	80.25
" " " temesi	78.25
" " " erdélyi	78.—
" " " horvát-slavon	—

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

HIRDETMÉNYEK.

Rövid ideig való tartozkodása

GOLDSTEIN testvérek

látszerészek Aradról,

főpiacz, Kintzki-féle házban, 45-dik szám, a megyeházzal szemben,

a nagy érdemű közönségnek alázattal jelentik, miszerint mint okleveles látszerészek gazdagon berendezett csak valódi párisi és londoni árukból, mint: színlátszóval, tengerészi és tűzészeti nézőcsökek, nem különben távcsövek, egy szemnek való tábori orrészpök nagy választékából, csipőknek való mindennemű brazilai kovák, szemüvegek, fénykerülő szemeknek való pápaszemek, mindenféle Londonsmek szemüvegek, Ciacilesipök, csőüvegből való valódi aranyba és tajokba foglalt és erősen dolgozott csipök és szemüvegek, a legújabb és legjobbaknak elismert valódi brazilai kovából készített szemkimelő üvegek, melyek leginkább a szemek megtartására valók, hosszú tajok- és kerek szőkö csipök, mindennemű kettős és egyszerű fűvészüvegek, sárgarézbe vagy szarvba foglalt nagyító üvegek, egész finom drótkosárba foglalt úti vagy porszemüvegek, és valódi Londonsmeküveg, bécsi iz szerint igazított légmérők, a legújabb óraalakú légmérők hőmérővel, igazított fűrdőhőmérők, szoba- és léghőmérők, erjhőmérők, langmérők, bádógóztott prágai langmérők, a legjobb szerkezetű délközi napórák, iránytűvel; iránytűvek, igazított vízmértékek; a legjobb 500-szor nagyító üvegekből álló áruaktárukkal ide megérkeztek.

Szintugy tartunk egy Chinaezüstraktárt Schaller A. és társa leghíresebb bécsi gyárából, a még Amerikában is legjobbaknak elismert gőzkazának és gőzmozdonyoknak való Minometreket Schäfer és Badenberg-től Magdeburgból, rajszszereket, nagyító szárnyakat és minden a láttani szakmába vágó tárgyakat bámulatos olcsó áron, úgy hogy azokat oly jutányosan csak Párisban s Londonban kaphatni; minden látszerek nálunk azonnal olcsón kijavíttatnak, s ócska tárgyak ujjakkal kicseréltetnek.

Ép úgy tartjuk valódi és legjobb tajték-pipák és szivarszipkák, különféle borostyánkő-szipkák és borostyánkő-kupacsok és csibukszárak nagy rakatárát. Minden megnevezett tárgyakat árul a fenebbi ezim kezesség mellett a legolcsóbb áron.

A bolt Szentgyörgy-utca Budai divatárusnő mellett 1079. sz. alatt.

1—3

Eladó.

Egy rőfös kereskedőnek való finom stellági pudlival együtt.

Értekezhetni felőle Beregszászy Gusztávnál helyben.

Dréher-féle

Első erdélyi kőbányai sör főraktár

Illó tisztelettel tudatom a t. városi és vidéki közönséggel miszerint üzleti összeköttetésemnél fogva, a legjelentékenyebb kőbányai és schwechati sörfőzdékkal, azon kellemes helyzetben vagyok, bárminemű sört gyári áron és csak a szállítási költségek hozzáadásával adhatni.

Vidéki megrendelések bármilyen nagy mennyiségben a leggyorsabban teljesíttetnek.

A város területén, kívánságra akár milyen nagy- vagy kis mennyiségben a házhoz is szállíttatik.

Árjegyzékek megtalálásra ingyen bérmentesen megküldetnek.

Raktárom az erre a célra épített jeges pinczében Deák Ferencz-utca 498. sz. alatt ugyan ott irodám.

Maros-Vásárhely szabad kir. város sörtermelési és vámolási jogok haszonbérője
Maros-Vásárhelyt, 1872. január 8-án.

Mark Markus.

ISNIBIN KOSZ

VICTORIA

biztosító társaság Kilozvártt
3,200,059 frt 54 kr biztosítéki alappal

biztosítékokat fogad el

az ember életére, minden módozatokban;

nevezetesen biztosít: a) halál esetében fizetendő tőkéket; b) a biztosítónak még életében fizetendő tőkéket; c) gyermekek számára nevelési, kiházasítási vagy férjhezmeneteli tőkéket; d) nyugdíj vagy életjáradéki összegeket; e) temetkezési költségeket; f) közvetíti az általa alakított *tulélési csoportokat*.

Ezen „tulélési társulatok” használása különösen olyanoknak ajánlható, kik aránylag csekély betételek mellett gyermekeik felnőtt korára egy tetemes hozományt kívánnak biztosítani.

A résztvevők bizonyos előre meghatározott időszak lejárása után, tetszőleges egyszeri vagy évenkénti betételük fejében vissza nyerendik:

1-ör A fizetett betételeket.

2-ör Ezek kamat kamatait.

3-ör A kihaltak betételeinek és ezek kamat szorozványainak reájuk eső részét.

Közép halandóság és rendes országosan divó kamat mellett, 100 frt évi betét után remélhető, p. o. 12 évi betét után a betét 1200 ftt helyett 2200 frt.

Élet-biztosítási példák:

I. Halálesetre biztosított 1000 frt tőke évenkénti díja a biztosító 20—30—40—50 éves korában kezdődőleg 17 frt 30 kr. 22.70, 31.70, 47.60.

II. Kiházasítási 1000 fr tőkéért, mely a gyermeknek 20-ik évében fizettetik ki, évenkénti díjban esik, ha a kedvezményezett gyermek a belépéskor 2—4—6—8 éves 34 frt 20 kr, 42 fr — kr, 51 frt 20 kr, 64 frt — kr.

III. Ha egy jejenleg 25 éves egyén 60 éves korától kezdődőleg évenkénti 1000 frt járadékot kíván magának biztosítani, fizet évenként 81 frtot o. é.

IV. Hogy egy jelenleg 28 éves férj és 22 éves neje valamelyikük elhalásakor a tul élő részére 1000 frt legyen biztosítva, fizetni kell díjban 31 frt 30 krt évenként

Ezen kívül biztosít tűz-, jég- és szállítási károk ellen.

Bővebb felvilágosítással szolgálnak a társasági felügyelők, vidéki ügynökök és helyben

A „Victoria” biztosító társaság főügynöksége

Szöllősi Sámuel, Deák Ferencz-utca 342. szám.

(1)

2—26